



Ca la Inés Lázaro Llobet

Sant Pere de Riudebitlles

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer Nou, 14
Emplaçament Carrer Nou, que forma el primer eixample de la Vila

Coordenades:

Latitud: 41.45306
Longitud: 1.70176
UTM Est (X): 391566
UTM Nord (Y): 4589866

Classificació

Número de fitxa 08232 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Les pintures murals de la galeria presenten problemes de conservació, ja que es troben a l'aire lliure. A més, es troben deteriorades pels grafitis que hi van fer els alumnes de l'escola allà instal·lada durant uns anys.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: POUM 12/05/2012
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 51426CF9910S

Fitxes associades:

[Antigues Escoles](#)

[Cal Xarret](#)

[Cal Teixidor / Cal Doctor Pla](#)

Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J.M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: ds., 15/05/1999 - 02:00

Autoria de la darrera revisió:

Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.

Data de la darrera revisió: dc., 27/01/2021 - 07:00

Descripció

Casa entre mitgeres de planta baixa, dos pisos i golfes. La porta d'accés a l'edifici és de fusta i conserva la data de 1723. L'edifici presenta una façana amb balcó corregut, amb dues entrades a la planta primera i dos balcons més petits a la segona planta. Les reixes dels balcons són de ferro amb decoració de greques a la part baixa i amb sengles gerres de flors a l'extrem dels balcons de la planta segona. Aquest mateix tipus de reixa es repeteix a les obertures que donen al patí posterior. Sobre aquest pati, hi ha una galeria de dos pisos d'arcs de mig punt, orientats al sud. A la planta baixa d'aquesta galeria es conserven pintures murals, les quals ocupen la totalitat de la mateixa. Els motius d'aquestes es troben emmarcats per una galeria, també pintada, que reproduïx la que està físicament al davant de les mateixes, inclús les baranes de ferro. És molt possible, per tant, que el pintor volés crear una il·lusió òptica en què l'espectador es trobava en un edifici obert pels quatre costats. El sostre d'aquest espai està cobert per socarrats on s'ha dibuixat un motiu floral en turquesa, combinant amb la fusteria pintada de blau. El motiu central d'aquestes pintures consisteix en un Sant Antoni sobre una peanya, amb un nen i un ram de flors a les mans, sobre un fons de barrots amb plantes enfiladisses, emmarcat per un cortinatge. A l'esquerra es desenvolupen altres escenes, un cobert entre arbres, una construcció de dues plantes amb una torre a sobre i un edifici amb coberta triangular, així com un vaixell de vapor i vela navegant entre illes amb palmeres. Al costat dret del sant hi ha una escena bèl·lica entre dues fortificacions, una parella amb un poble i una muntanya alta com a fons, així com una escena naturalista amb vegetació diversa, que ha estat destruïda, en part, per l'obertura de dues portes. El color dominant és el blau dels cels, i els ocres dels motius arquitectònics. A la part baixa de les pintures hi ha nombrosos grafitis, entre els quals destaca el d'un cotxe d'època. També es conserven a la casa diverses pintures de cavallet. En una s'hi representa una escena del nou testament que podria datar-se en el segle XVIII. Destaquen, pel seu interès local, els quadres que va pintar la Inés Llobet, mare de l'actual propietària. Es tracta d'un conjunt creat a finals del segle XIX, d'innegable valor, de caire historicista i costumista, on s'hi troben retrats, entre ells un autoretrat, vistes de Sant Pere (com la que representa, el casal dels marquesos de Llió) i, especialment, escenes històriques, còpies d'altres quadres, treballs academicistes i una visió força "naïf" dels molins de la població.

Observacions:

També va ser coneguda com a cal Mestre, ja que allà impartien classe el Sr. Delfí Ortiz i la seva filla Florentina.

Història

Construïda a la segona meitat del segle XVIII, moment d'expansió de la vila fora del nucli primitiu, i del traçat del carrer Nou en el que està enclavada. La història més actual d'aquesta casa va començar en el moment en què una filla de cal Teixidor va casar-se, a l'inici del segle XX, amb el doctor Manolo Lázaro, qui, procedent de Castelló, va viure a Sant Pere fins l'any 1916, en què va morir. D'aquesta època són els

olis, majoritàriament obra de la mare de l'actual propietària, i tot el mobiliari de la casa. Durant un temps la casa va ser escola on la mestra Florentina Ortiz i el seu pare, van impartir classes a un bon nombre de nens de Sant Pere. D'època anterior poca cosa se'n sap, una fonda, Cal Mianjo o ca la Mianja al segle passat, i la seva ocupació inicial de la que resten les estructures arquitectòniques sense aparent remodelació, alicatats, paviments, i la interessant galeria coberta i pintada amb els frescos murals ja citats anteriorment. Es suposa que la casa va ser construïda per un indià (o americà segons terminologia local), però no es té documentació alguna sobre aquest fet. Informació oral afegeix a la història d'aquesta casa, que cap als anys 1860-70 un membre de la família Llobet, el mossèn Joan Prats va comprar aquesta casa, i la va regalar als pares de la seva propietària actual. La datació de les pintures de tema indià caldria situar-la com a molt tard, en aquest moment (1860-70), ja que els Llobet no les van fer pintar. Com a data inicial, podem indicar que, donat que hi ha representat un vaixell de vapor i vela en una de les pintures, i que aquest tipus de transport marítim es va fer servir per primer cop al món l'any 1819 (va ser el vaixell nord-americà "Savannah"), caldria pensar que aquesta decoració no pot ser anterior a la dècada de 1820, o sigui posterior a la construcció de la casa segons les seves proporcions actuals.

Bibliografia

AAVV (1991) Oficis i professions a Sant Pere (finals s. XIX i s. XX). Programa de Festa Major de Sant Pere de Riudebitlles. Informació oral de Inés Lázaro Llovet (maig 1999). Teresa Pla (maig-juny 1999).



